

दशक्रोशेइतिसप्तम्यंतं इतोमदाश्रयात् ॥ २८ ॥ २९ ॥ यावता यदा शृंगाण्यवेक्षते तदेतिशेषः ॥ समाधत्ते मनसाकर्तुमाशास्ते ॥ ३० ॥ तदुपपादयति ॥ ऋषयइति ॥ बहुदिन
मृतनृकपालवत् शुक्लशिरस्तेनसह तेनविद्यमानेनोपलक्षितास्तपसाशरदांशतं विलृत्य अतिवार्धकेपि तपसाक्रीडित्वा दिवं स्वर्गमारूढाः केचित्तुकपालशिरसेति शरीरो
पलक्षणं सशरीराःस्वर्गगताइत्याहुः तन्न ॥ धर्मपुत्रादीनामपि कियदूरमेव धर्मवैभवदर्शनायैतच्छरीरेणगमनं ततस्तन्निरासपूर्वकमेव स्वर्गगमनश्रवणात् इतिकतकः ॥ ३१ ॥

दशक्रोशइतस्तातगिरिर्यस्मिन्निवत्स्यसि ॥ महर्षिसेवितःपुण्यःपर्वतःशुभदर्शनः ॥ २८ ॥ गोलांगूलानुचरितोवानरर्क्षनिषेवितः ॥
चित्रकूटइतिख्यातोगंधमादनसन्निभः ॥ २९ ॥ यावताचित्रकूटस्यनरःशृंगाण्यवेक्षते ॥ कल्याणानिसमाधत्तेनमोहेकुरुतेमनः
॥ ३० ॥ ऋषयस्तत्रबहवोविलृत्यशरदांशतं ॥ तपसादिवमारूढाःकपालशिरसासह ॥ ३१ ॥ प्रविविक्तमहंमन्येतंवासंभवतःसुखं ॥ इ
हवावनवासायवसराममयासह ॥ ३२ ॥ सरामंसर्वकामैस्तंभरद्वाजःप्रियातिथिं ॥ सभार्यसहचभ्रात्राप्रतिजग्राहहर्षयन् ॥ ३३ ॥
तस्यप्रयागेरामस्यतंमहर्षिमुपेयुषः ॥ प्रपन्नारजनीपुण्याचित्राःकथयतःकथाः ॥ ३४ ॥ सीतातृतीयःकाकुत्स्थःपरिश्रान्तःसुखोचितः ॥
भरद्वाजाश्रमेरम्येतांरात्रिमवसत्सुखं ॥ ३५ ॥ प्रभातायांतुशर्वर्योभरद्वाजमुपागमत् ॥ उवाचनरशार्दूलोमुनिंज्वलिततेजसं ॥ ३६ ॥
शर्वरींभगवन्नद्यसत्यशीलतवाश्रमे ॥ उषितास्मोहवसतिमनुजानातुनोभवान् ॥ ३७ ॥ रात्र्यांतुतस्यांव्युष्टायांभरद्वाजोब्रवीदिदं ॥
मधुमूलफलोपेतंचित्रकूटं व्रजेतिह ॥ ३८ ॥ वासमौपयिकंमन्येतवराममहाबल ॥ नानानगगणोपेतःकिन्नरोरगसेवितः ॥ ३९ ॥

वनवासाय वनवासनियमसिद्धये इहवेतिशिष्टाचारमात्रं ॥ ३२ ॥ रामं तद्रजन्यांतत्रवसंतं प्रतिजग्राह ॥ अतिथियोग्यसत्कारैर्वशीकृतवान् ॥ ३३ ॥ रजनी प्रपन्ना
प्राप्ता ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इहाश्रमे शर्वरीमुषितास्म अहअथेत्यर्थे वसति गंतव्यां चित्रकूटरूपां तद्रमनं प्रत्यनुजानातु ॥ ३७ ॥ भरद्वाजः तथारामेणप्रार्थितइतिशेषः ॥
व्रजइत्यनुजगावितिशेषः ॥ ३८ ॥ औपयिकमुचितं नगाः दक्षाः ॥ ३९ ॥